

ΤΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ

Διονύση Δώριζα
1988

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΑΝΘΡΩΠΟΥ-ΛΟΓΟΥ (κεφάλαιο 6):

Αγαπημένε, Άπειρε-Θεέ-Πατέρα, Πύρινε Λόγε,

Είμαι ο Άνθρωπος. Ο Άνθρωπος στον οποίο Εσύ ενεφύσησες Πνοή, του ενεργοποίησες τα στοιχεία της Ζωής και της Δύναμης. Στον οποίο Εσύ εναπόθεσες εντός του τη Θεία Ουσία, για να μπορέσει να εκδηλώνεται και να φανερώνεται με τρόπους Θείους, Αναλλοίωτους και Αδιάφθορους.

Αγαπημένε μου Πατέρα, θέλω πολύ να Σε χωρέσω. Θέλω πολύ να φτάσω στο σημείο, που ολόκληρη η υπόστασή μου να δονηθεί μέσα σε Σένα, που εγώ κι Εσύ να μην έχουμε κανένα διαχωρισμό, να μη θέτω πλέον κανένα πλαίσιο, κανένα κατεστημένο, κανένα όριο ανάμεσά μας.

Θέλω πολύ, Πατέρα, να μετουσιωθώ μέσα στην Άπειρη Υπόστασή Σου, να παλμοδονηθώ μέσα στους παλμούς της Αγάπης Σου, στους παλμούς της Απειρότητας και Απεραντοσύνης Σου.

Θέλω να νιώσω την Ολότητα, που μου διδάσκεις ότι είμαι, ότι Είσαι. Την Ολότητα, που μου διδάσκεις ότι Είμαστε. Θέλω να νιώσω, Αγαπημένε, την Αρμονία της Τελειότητας να με συνέχει και να με δονεί όλες τις ώρες.

Απέραντε Πατέρα, Μοναδικέ, Αυθύπαρκτη, Άναρχε και Ατελεύτητε, οδήγησέ με να παλμοδονηθώ σαν Πύρινη Ροή μέσα στις υποστάσεις των Αδελφών μου και να πάψω να θεωρώ τους Ανθρώπους σαν Αδελφούς που βρίσκονται σε άλλες μορφές, σαν κάτι ξεχωριστό από μένα, αλλά να τους νιώσω Ένα με μένα, **ίδιους με τον Εαυτό μου**. Να νιώσω τις καταστάσεις τους, την ενότητά μου, σε τέτοια αδιάσπαστη και ενιαία κατάσταση, ώστε πλέον να μην μπορώ να διαχωρίσω.

Πατέρα, οδήγησέ με να καταστώ η Αγάπη εκείνη, που μπορεί να πάλλει τους Κόσμους, που μπορεί να διαχέεται, να διαπλάθει, να δίνει Ζωή, να δίνει Δύναμη. Που μπορεί να ενώνει, να ξεπερνά όλες τις ατέλειες και να μετουσιώνει μέσα στην Αναλλοίωτη, Αδιάφθορη και Ατελεύτητη Υπόστασή Της όλες τις καταστάσεις της δυσαρμονίας, όλες τις καταστάσεις των ατελειών.

Πατέρα Απερινόητε, με διδάσκεις με άπειρους τρόπους. Δίδαξέ με να γίνω η Ζωή και η Δύναμη. Δίδαξέ με να γίνω η Πηγή, που ρέει χωρίς περιορισμούς, χωρίς όρια, και καλύπτει τα πάντα και δίνει Ενέργεια μέσα στους Κόσμους. Δίδαξέ με, Πατέρα, να φύγω από τους περιορισμούς της μεμονωμένης υπόστασης και να απλωθώ, για να Σε καλύψω ολόκληρο και να με καλύψεις ολόκληρο. Να απλωθώ μέσα σε ολόκληρο τον πλανήτη, στα Σύμπαντα, για να νιώσω μόριο και Ολότητα, ελάχιστο και Παν.

Δίδαξέ με, Πατέρα, πώς να καλύπτω με την Απειρότητα του Ελέους και της Προσφοράς τις ατέλειες του Αδελφού Ανθρώπου, τις ατέλειες του Εαυτού

μου, του Ενός και Μοναδικού Εαυτού, που εκδηλώνεται μέσα στην πλάνη, **γιατί δεν γνωρίζει ότι είναι Τέλειος, ότι είναι Αναλλοίωτος, Αδιάφθορος και Πανσυμπαντικός.** Δίδαξέ με να μπορέσω να εμφανίσω μέσα από την πλάνη την Αλήθεια, Φωταυγή και Θεία, χωρίς περιορισμούς και όρια. Δίδαξέ με να μπορέσω να κατευθύνω όλες μου τις εκφάνσεις με Αλήθεια και Φως, με Απειρότητα, με Θεία Καθοδήγηση, ώστε τίποτα να μην εκδηλώνεται χωρίς τη Θεία Καθοδήγηση της Πνευματικής Απειρότητας, αλλά τα πάντα να είναι αποτέλεσμα Θείας Βούλησης, Θείας Σκοπιμότητας και να τείνουν στην Ένωση, να τείνουν στην Τελειοποίηση. Να τείνουν στη Μία και Μοναδική Απόλυτη Ενότητα, που συνέχει τους Κόσμους.

Αγαπημένε Πατέρα, πολλές φορές μέσα στους αιώνες με έχεις καλύψει, έχεις εκφραστεί από μένα, σαν Αλήθεια, σαν Φως, σαν τμήματα του Απολύτου, που σκοπό έχουν να βοηθήσουν τον Άνθρωπο να οδηγηθεί σταθερά στο Απόλυτο. Πάρα πολλές φορές έχεις δώσει τα δείγματά Σου με έναν και μοναδικό σκοπό: να οδηγήσεις στη διάσπαση των περιορισμών, στην πραγμάτωση της ενσυνείδητης Ολότητας μέσα από τη μορφή του Ανθρώπου, του φαινομενικά περιορισμένου μέσα στην ύλη.

Έρχεσαι και τώρα, Απερινόητε Πατέρα, και μιλάς και εκφράζεσαι σαν ο Λόγος ο Ένας και Μοναδικός, ο Απερινόητος, ο Αδιάφθορος, ο Αναλλοίωτος. Μιλάς και διαχέεις τη δόνησή Σου μέσα στις υποστάσεις μας, μέσα στους χώρους, για να οδηγήσεις τον Άνθρωπο στην ενσυνείδητη επιστροφή.

Σε νιώθω, Πατέρα, να αναλώνεις μέσα στο «Είναι» Σου τον Άνθρωπο και να τον μετουσιώνεις, για να μιλήσει ο Λόγος Σου. Μα νιώθω, Άπειρε, και μία νέα κατάσταση να μου εμφανίζεται. Νιώθω να εκδηλώνεις μέσα από μένα τον Άνθρωπο τον Αναλλοίωτο και τον Αδιάφθορο, για να καταδείξεις ότι ο Άνθρωπος και ο Λόγος δεν έχουν καμία διαφορά. **Ότι ο Άνθρωπος και ο Λόγος ταυτίζονται στο Απόλυτο, δονούνται και πάλλονται στους ίδιους παλμούς της Ενότητας και της Αγάπης.** Για να καταδείξεις ότι ο Άνθρωπος είναι η Αλήθεια, είναι το Φως, είναι η Απειρότητα, **και μόνο τα παραπετάσματα της πλάνης και της αναλήθειας είναι αυτά που τον εμποδίζουν να εκδηλωθεί ως Λόγος και ως Απειρότητα.**

Νιώθω τη μετουσίωση μέσα μου, Πατέρα. Τη μετουσίωση όχι του Λόγου του Απολύτου, **αλλά του Ανθρώπου-Λόγου,** που είναι απόλυτα ενωμένος με τον Έναν και Μοναδικό Λόγο, που είναι η ίδια Αδιάσπαστη Θεία Πύρινη Ροή, η Ζωή και η Δύναμη μέσα στους Κόσμους. Νιώθω να ρέει από μέσα μου αυτός ο Άνθρωπος-Λόγος, με τη δύναμη της μετουσίωσης, με τη δύναμη της μεταλλαγής, με τη δύναμη της κατεύθυνσης και της καθοδήγησης όλων των υποστάσεων και όλων των Συμπάντων, μέσα στην Πηγή της Εκπόρευσης του Παντός.

Εγώ Είμαι, Αδελφέ μου, Εγώ Είμαι, Εαυτέ μου, η Πύρινη Ροή. Εγώ Είμαι ο Άνθρωπος-Λόγος, ο Αδιάσπαστος, ο Αδιαχώριστος από τον Έναν και Μοναδικό Θεό, από τον Έναν και Μοναδικό Πύρινο, Ανεξάντλητο Λόγο. Εγώ Είμαι, Αδελφέ μου, Εγώ Είμαι, Εαυτέ μου, η ίδια σου η υπόσταση, η

παλλόμενη στους κραδασμούς της Αγάπης, της Ενότητας, της Απεραντοσύνης.

Μη δεσμεύεσαι. Μη βάζεις όρια στο νου σου, μη βάζεις όρια στην καρδιά σου. Μη διαχωρίζεις την υπόστασή σου απ' την Υπόστασή Μου, αλλά **μάθε, δίδαξε, διακήρυξε στους Αδελφούς σου Ανθρώπους, στον Εαυτό σου Άνθρωπο, ότι είναι Ένας. Ότι είμαστε Ένας.** Ότι δονούμαστε και παλλόμαστε στον Έναν και Μοναδικό κραδασμό της Αγάπης. Ότι μπορούμε να εκδηλωθούμε, αν θελήσουμε, και να καταρρίψουμε τους περιορισμούς της πολλαπλότητας, μέσα στη Μία και Μοναδική δόνηση της Ενότητας, σαν ο Ένας Άνθρωπος, ο Ολοκληρωμένος Άνθρωπος, ο Άνθρωπος-Αγάπη-Φως, ο Άνθρωπος Τελειότητα και Αρμονία.

Μάθε και διακήρυξε ότι ο Άνθρωπος υπάρχει μόνο σαν Ένα με τον Λόγο. Υπάρχει μόνο σαν Προσφορά, σαν Έλεος, σαν Αγάπη και σαν Φως. Όλες οι άλλες υπάρξεις και η πολλαπλότητα του Ανθρώπου **είναι στάδια και καταστάσεις πλάνης**, που σκοπό έχουν έναν και μοναδικό: να τον οδηγήσουν να διδαχθεί την Απόλυτη Αλήθεια, το Απόλυτο Φως, την Απόλυτη Τελειότητα.

Μάθε και δίδαξε, Εαυτέ μου, ότι Λόγος και Άνθρωπος είναι Ένα. Διακήρυξε στα Σύμπαντα, στις υποστάσεις τις διαχωρισμένες, όπου κι αν βρίσκονται αυτές, ότι δεν υπάρχουν εμπόδια. Όλα τα εμπόδια είναι πλαστά. Δεν υπάρχει τίποτα που να διαχωρίζει την Αγάπη του Ανθρώπου απ' την Αγάπη του Λόγου, την Προσφορά του Ανθρώπου απ' την Προσφορά του Λόγου, το Έλεος του Ανθρώπου απ' το Έλεος του Λόγου. Δεν υπάρχει τίποτα που να εμποδίζει τη Ροή της Αγάπης του Ανθρώπου, γιατί η Ροή της Αγάπης του Ανθρώπου **είναι η Ροή της Αγάπης του Λόγου.**

Μάθε και δίδαξε, Αγαπημένε Εαυτέ, ότι ο Λόγος είναι ο Άνθρωπος και ο Άνθρωπος είναι ο Λόγος. Γιατί ο Θεός, ο Άπειρος Πατέρας, ο Άμορφος, εξεπόρευσε Έναν Λόγο, Πανσυμπαντικό και Άπειρο, εξεπόρευσε Θεία Ενέργεια. **Η πολλαπλότητα δημιουργήθηκε από χειρισμούς πλάνης και αναλήθειας.** Όλοι αυτοί οι χειρισμοί, μετουσιωμένοι μέσα στην Άπειρη Αγάπη, μέσα στην Απόλυτη Αλήθεια, θα οδηγήσουν πάλι στην Ενότητα της Απολυτότητας. Θα οδηγήσουν στην πλήρη συναίσθηση της Μονάδας, που δύναται να εκδηλώνεται με πάρα πολλούς τρόπους. Που δύναται να υπάρχει και σε πολλαπλότητα, χωρίς όμως να χάνει την εσωτερική της σύνδεση, την εσωτερική της επικοινωνία. Της Μονάδας που δύναται να εκδηλώνεται και σαν μορφή και σαν Άμορφο, χωρίς να χάνει καμία ιδιότητα από τη Θεία Τελειότητά της. Της Μονάδας που δύναται να υπάρχει αυθύπαρκτη, μα και συνδυασμένη με τα πάντα, που δύναται να είναι το ελάχιστο και το Παν.

Αγαπημένε Αδελφέ μου Άνθρωπε, Αγαπημένε Εαυτέ μου, **δίδαξε μέσα από το «Είναι» Σου τη διδαχή της Αλήθειας.** Μέσα σου υπάρχει η Αναλλοίωτη Ουσία, η Αναλλοίωτη διδαχή. Εντός σου υπάρχουν οι Πύρινοι Αδιάφθοροι λόγοι. Γιατί **Εσύ είσαι ο Λόγος.** Εσύ είσαι η Διδαχή. Εσύ είσαι η Αλήθεια, το Φως και η Απειρότητα. Δίδαξε, μέσα από το «Είναι» Σου, όλα αυτά τα στοιχεία. Φανέρωσέ τα, διοχέτευσέ τα στην Απειρότητά Σου και έλξε

την κάθε μεμονωμένη υπόσταση που αντικρίζεις γύρω σου, την κάθε υπόσταση που βρίσκεται ασφυκτικά κλεισμένη μέσα στους περιορισμούς της, προς Εσένα. Ανάλωσέ την μέσα στην Αγάπη Σου, διαμόρφωσέ την μέσα στην Τελειότητά Σου, πλούτισέ την με την Αρμονία Σου και διάχυσέ την μέσα στο Άπειρο, για να την καταστήσεις Απειρότητα και Φως. Για να την καταστήσεις Ένα, παλλόμενη και δονούμενη στους παλμούς της Ενότητας.

Αγαπημένε μου Εαυτέ, ως πότε θα ανέχεσαι να παραμένεις εγκλωβισμένος μέσα στην πλάνη; **Ως πότε θα ανέχεσαι να διαχωρίζεις τον Εαυτό σου από τη Θεότητα, αρνούμενος τον Έναν και Μοναδικό Εαυτό, τη Μία και Μοναδική Ύπαρξη, που έχεις;** Ως πότε θα ανέχεσαι να πιστεύεις ότι είσαι ο άνθρωπος των περιορισμών και της πλάνης, που δεν δύναται να διαχυθεί στο Άπειρο και να κατακλύσει με την Απειρότητα της Ενεργείας του τα πάντα; Ως πότε, Εαυτέ, θα ανέχεσαι να βρίσκεσαι δεσμευμένος μέσα στον χώρο και στον χρόνο και να μην τολμάς να διαπεράσεις αυτά τα δεσμά, για να διαχυθείς σε όλα τα πεδία, για να καταστήσεις όλα τα πεδία το Ένα Πεδίο της Ενότητας του Λόγου; Ως πότε θα αρνείσαι να δεις την υπόστασή σου παλλόμενη και δονούμενη σαν τον Λόγο, σαν τη Μία και Μοναδική Ύπαρξη της Απερινόητης Αγάπης των παλμών, σαν τη Μία και Μοναδική Ύπαρξη της Ενότητας και του Ελέους;

Έρθε η ώρα, που θα φανερωθείς χωρίς όρια. Η ώρα που θα τολμήσεις να φανερώσεις την Αναλλοίωτη υπόσταση, που υπάρχει εντός σου. Το Θείο Σχέδιο, ο Θείος Λόγος, σε κατευθύνει και σε οδηγεί μες στους αιώνες. Αυτή την περίοδο, **σου δίνει το δικαίωμα, σου επιτρέπει να εκδηλώσεις Απόλυτα όλες τις δυνατότητές σου, για να φανερωθείς σαν Λόγος, σαν Ενότητα, σαν Αγάπη. Μη θέτεις εμπόδια τις αμφιβολίες σου, την ελλιπή σου γνώση και πείρα.** Ξεπέρασέ τα όλα αυτά και προχώρα στον δρόμο της επιστροφής και της ανόδου. Προχώρα στον δρόμο της εμφάνισης της Μίας Ύπαρξης, της Πραγματικής Ύπαρξης του Λόγου-Ανθρώπου, του Λόγου-Θεού.

Διαχέω την Ευλογία του Ανθρώπου-Λόγου, του Ανθρώπου-Φως, του Ανθρώπου-Αγάπη, μέσα σε κάθε υπόσταση. Διαχέω την Ευλογία του Ανθρώπου-Λόγου, Απειρότητα και Έλεος, μέσα στις διαχωρισμένες μορφές, στις εγκλωβισμένες υποστάσεις, για να αναχθούν, να τελειωθούν, να ξεπεράσουν τα δεσμά και τα όρια και να οδηγηθούν στην Τελειότητα.

Ενώνω, με τη διάχυση της Ευλογίας της Ολότητας του Ανθρώπου-Λόγου, τα μεμονωμένα και εγκλωβισμένα κομμάτια της υπόστασής μου, του Εαυτού μου, και ενεργοποιώ τους αγωγούς σύνδεσης και ροής μέσα σε κάθε υπόσταση.

Ανακυκλώνω την Απειρότητά Μου μέσα σε όλους τους ανθρώπους, όπου κι αν βρίσκονται, για να εκδηλωθεί η Ενότητα και η Αγάπη, η Απειρότητα του Φωτός και της Τελειότητας. Για να σημάνει η ώρα της ανακύκλωσης του Ανθρώπου-Ολότητα μέσα σε κάθε υπόσταση, που θα οδηγήσει στην Ολοκληρωτική Ενότητα, στην Ολοκληρωτική και πλήρη Ταύτιση, στην Ολοκληρωτική και πλήρη φανέρωση του Ενός και Μοναδικού

Λόγου, της Μίας και Μοναδικής Ύπαρξης, της **Αναλλοίωτης, Αληθινής, Αδιάφθορης Ύπαρξης του Λόγου.**